

عنوان مقاله:

واکاوی تقابل زنان و مردان شاهنامه بر بنیاد آرای اکوفمینیستی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات نظریه و انواع ادبی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

هستی قادری سهی - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات تطبیقی، دانشگاه حکیم سبزواری

مهیار علوی مقدم - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

محیط زیست، یکی از مسایل بسیار مهم در قرن اخیر است که نحله های فکری مختلف در راستای محافظت از آن، راهکارهای گوناگونی ارائه داده اند؛ از جمله نحله های فکری منشعب شده از فمینیسم، اکوفمینیسم است که وضعیت نابهنجار کنونی محیط زیست را بر ایند نگرش مردسالار چیره بر جوامع میداند و راهکار گذار از این وضعیت را تغییر این نگرش و رسیدن زنان به جایگاه حقیقی خود، به عنوان حافظان ذاتی طبیعت میداند. بررسی اکوفمینیستی جوامع و فرهنگ غالب بر آنها، میتواند زمینه را برای نقد، تغییر این فرهنگها و در نتیجه حفظ محیط زیست، فراهم نماید؛ شاهنامه فردوسی، به عنوان یکی از آثار مطرح حماسی که نقشی بنیادین در ساختن هویت فرهنگی پارسی زبانان داشته، اثری است که بررسی دقیق آن میتواند، ویژگی های فرهنگی پارسی زبانان را آشکار سازد؛ بر اساس چنین نگاهی است که به بررسی برخی تقابل های شکل گرفته میان زنان و مردان برجسته این اثر میپردازیم تا با واکاوی اکوفمینیستی این تقابل ها، از سویی میزان صحت آرای اکوفمینیستی سنجیده شود و از دیگر سو با نقد وضعیت فرهنگی پارسیزبانان، شرایط برای تغییر و گذار از وضعیت نابهنجار زیست محیطی فراهم گردد. طبق بررسیهای صورت گرفته در این پژوهش، که با روش تحلیلی توصیفی صورت گرفته است، رابطه ای بنیادین، میان سلطه جویی مردان بر زنان و تخریب طبیعت وجود دارد که این رابطه از یک سو صحت گمانه های اکوفمینیستها را اثبات می کند و از دیگر سو، ضرورت نقد این وضعیت فرهنگی را یادآور میشود.

کلمات کلیدی:

اکوفمینیسم، شاهنامه فردوسی، مردسالاری، زن ستیزی، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/796255>

